

Topi Koivisto

Isän siiviltä lentoon

Vesa Kataisto

Ensinäkemällä on selvää että kyseessä ovat isänsä poika ja poikansa isä – niin ulkonäön kuin piirrostyylinkin puolesta. Topi Koivisto (s. 1981) sai sarjakuvadebyyttinsä julki Sarjiskilpailu 2007:n toistia julkaistussa albumissa 5 Fantasiaa. Juho Typpön kirjoittamassa ja Koiviston kuvittamassa tarinassa tehtiin Topin lapsuudenmaisemasta, Helsingin Merihaasta, veden alle vajoamistaan odottelevan kaupungin keskipiste.

Koivisto uskoo piirtämisen olevan hänellä verissä, kynä on pysynyt kädessä ja piirtänyt maailmoja paperille varhaislapsuudesta lähtien.

”Helsingin kuvislukiossa sai mainiota oppia taideteorioista ja kuvataiteen historiasta, mutta olisin kaivannut enemmän käytännön oppia piirtämiseen. Lueskeltiin ja lainailtiin kavereiden kesken piirustuskirjoja. Yritettiin opetella anatomiaa ja tekniikoita. Faijan työhuoneella opin käyttämään koneita ja ohjelmia – kiitos siitä Tarmolle”, Koivisto muistelee.

Ensimmäinen suuri sarjakuvaprojektiikin syntyi yhteistyössä Isän kanssa. Topi väritti Mämmilä: Kiinalainen juttu – teoksen sivut Photoshopin avulla. Yhteinen sävel löytyi lisäksi lentokoneiden ja niiden pienoismallien harrastamisesta.

”Innostuin Korkeajännityksistä ja Siivet -lehdistä, kun löysin broidin vanhoja Korkkareita hänen sarjislaitoksestaan ollessani jotain seitsemän ikäinen. Pienoismalleista kiinnostuin samoihin aikoihin, kun kesämökiltä Orivedellä löysin Aki-setäni ja faijan rakentamia pienoismalleja ja polttomoottorilennokkeja. Ihmettelin niitä kovasti.”

”Korkkarit ja pienoismallit aivan varmasti vaikuttivat innokkuuteeni päästä tekemään Punaista Kobraa. Tulin

mukaan työhön oppisopimuksella 2006, ja seikkailusta tuli lopputyöni Vantaan Varia-ammattiopistoon.”

Poika innostui työstä aluksi jopa isäänsä enemmän, ja ehti piirtää tarinan jo melkein kahteen kertaan ennen Tarmon mukaantuloa. Lisää inspiraatiota antoi visiitti Englantiin katsomaan aitojen Spitfire -hävittäjien lentonäytöstä.

”Oli mahtavaa nähdä Spitfiret aidolla toisen maailmansodan kentällä, halleineen niittyineen päivineen. Puhumattakaan siitä että näki ne ilmassa! Oli vaikuttavaa kuulla koneiden moottoreiden meteli. Sellaista ei yleensä museoissa kuule.”

”Jaoin Paretskoin käsiksen ensin lyijykynällä luonnoskirjaani saadakseni selville tarinan sivumäärän. Sitten luonnostelin kuvakäsikirjoituksen Photoshopissa saadakseni selville Markun tekstien tilatarpeen ruuduissa. Korjausten jälkeen pääsin piirtämään projektia puhtaaksi, pariinkin kertaan. Photari-vaiheiden jälkeen lopullinen, mm. Gustave Dorén kuvitusten inspiroima viivoitus ja varjostaminen tehtiin Corel Painter –maalausohjelmalla. Tämän osuuden teki pääosin Tarmo. Lopuksi

lisättiin tekstit ja puhekuplat Illustrator-ohjelmalla. Myös InDesign -ohjelmaa käytettiin paljon apuna Punaisten Kobran demokohtausten pakkaamiseen ja lähettämiseen käsikirjoittaja Paretskoin tutkittavaksi”, Koivisto listaa.

”Kaikkein hauskinda oli lukea Markun värikkäitä kommentteja demosivuista, joskaan hänen toivomiensa korjausten teko ei ollut yhtä mukavaa.”

Luottamus Paretskoin ja Koivistojen välillä syntyi ja lujiittui, alustavia kaavailuja yhteistyön jatkamisesta on tehty, mutta sen osalta aikataulu on vielä täydellisen avoin.

©Tarmo ja Topi Koivisto / Egmont